

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **N. H. T.**, zastoupeného Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem Masarykovo nám. 193/20, Děčín, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 11. 2004, č. j. 14 Az 373/2003 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 19. 1. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 9. 2003, č. j. OAM-3623/VL-20-05-2003. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Ze spisu vyplynulo, že stěžovateli bylo napadené rozhodnutí krajského soudu doručeno dne 9. 12. 2004. Rozsudek byl doručován do vlastních rukou stěžovatele. Ten nebyl dne 29. 11. 2004 při doručování zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržoval (nebyl zjištěn opak, a proto se má za to, že se stěžovatel v místě doručení zdržoval). Proto byla písemnost, uložena na poště a stěžovatel byl příslušným oznámením pošty vyzván, aby si písemnost vyzvedl. To však stěžovatel neučinil. Jelikož si stěžovatel zásilku nevyzvedl do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty, tedy 9. 12. 2004, za den doručení, i když se stěžovatel o uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř., § 64 s. ř. s.). Skutečnost, že stěžovatel fyzicky převzal rozhodnutí krajského soudu teprve dne 17. 1. 2005, je v této souvislosti právně irelevantní.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy čtvrtek 9. 12. 2005. Poslední den lhůty připadá na čtvrtek 23. 12. 2004, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná ke krajskému soudu až dne 19. 1. 2005 byla tedy podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu